

Meie Mats

2

Kõik kelmid, rahwakurnajad
 Ja Eesti riigi haganad,
 Need Matsist warda aetakse,
 Neist koerus wälja praetakse.
 Küll karjuwad nad: Armas Mats!
 Säh, lepime, ja anna pats . . .
 Kuid Mats ei jäta jonnii ka
 Waid küpsetab neid lõpmata.

Mait, kuramus, nüüd oled paljas!
 Kas maküll ei ütelnud, kinnita, „Talus“.

Waras jätab wara seinä, tuli ei jäta sedagi!

Ühistegelise Kinnitusselts „TALU“

Tulekinnitus

Loomakinnitus

Waranduse kindlustate, muredest wabanete!

Juhatus ja peakontor: Tallinn, Lai t. 39 (Olwiste kiriku wast.), kõnetr. 17-56 ja 5-32.

Soodsamatel tingimustel kindlustab igasugu liikumata ja liikuvat warandust tuleõnnetuste wastu, koduloomi — haiguste, õnnetuste, taudide ja warguste wastu. Wõtab wastu ka edasi-kinnitusi walla wastastikku kinnitusseltsidelt.

Kõik põllupidajad kindlustawad omi warandusi ja loomi ainult nende enda poolt asutatud Ü. K. S. „TALUS“, kui ühistegelises ettevõttes, kes ei aja taga kasu, waid hoolitseb soliidset oma liigete waranduse kindlustuse eest.

Juhatusi kinnituse alal antakse (suusõnal ja kirjateel) tasuta. Seltsi esitajad järgnewates maakonnalinnades: 1. RAKWERES — M. Mäekiwi, Wiru maakonnawalitsuses. 2. HAAPSALUS — P. Priima, Suur Liiwa tän. 4. 3. TARTUS — Joh. Weimann, Tartu maakonnawalitsuses. 4. WILJANDIS — J. Wiilip, Lossi tän. 12. 5. PAIDES — L. Räästas, Pikk tän. 1 (туру platsil, tarw-üh. „Iwa“). 6. WÖRUS — J. Kraaw, Liiwa tän. 18. 7. WALGAS — F. Saluste, Uus tän. 31-6. 8. PETSERIS — E. Luik (asunikude liidu nõuandja), Petseri maakonnawalitsuses. 9. KURESAARES — E. Martin, Kubermangu tän. 2. 10. PÄRNUS — A. Sepp, Wäike Jõe tän. 3. Peale selle agendid igas liinas, alewis ja wallas, kes igal ajal kindlustusi korraldawad ja tasuta kohale sõidawad.

Tuli häwitab eluaseme!

Haigus tapab looma!

Kinnitage weel täna — homme võib see olla hilja!

 Tellimise hind: 1 a. p. postiga Mk. 250.— 6 t. p. " " 125.— 3 t. p. " " 65.— Üksik number " 25.— 	<h1 style="margin: 0;">Meie Mats</h1> <h2 style="margin: 0;">Pille- ja nalja-ajakiri</h2> <h3 style="margin: 0;">Ilmub üks kord kuus.</h3> <p style="margin: 0;">Bast. toimetaja Jakob Jaason.</p> <p style="margin: 0;">Toimetus ja talitus:</p> <p style="margin: 0;">Tallinn, Kopli t. 20. Telef. 22-69. Rõnet. t. 12-3.</p>	 Kuulutuste hinnad: 1/2 lfl. Mk. 4000 1/2 " " 2000 1/4 " " 1000 1/8 " " 500 Kaane väliskülg " 6000
Nr. 2.	Weebruar	1927.

Wana-aasta muuseumis.

(Wana-aasta öö nägemus.)

Nii aasta aasta järele
 Raob igawiku meresse.
 Me elu on üks filmapilt
 Ja inimene — lastetüü.

Seda G. E. Luiga wärssi meele tuletades ötkupeeris uni mu kehakõlud meeled ja ma langefin jefufordu, mida kufufutafje magamifefk. Kuid fee polnud mitte harilik magamine, waid fee oli rändamine faetud filmadega ja fuletud fõrwadega nägemata jõudude juhtimifel ja faasabil. Wafufe maailma atmosfääri labürindift wälfa jõudes awanefid mu filmad ja ma nägin, et olin peatuma jäänud ühe hüigla ehitufe juure, mis kandis pealfirja: „1926. a. muuseum“. Kui kirglikel muufseumi efemete waatajal, tuli mulle kange tahtmine „1926. a. muuseumi“ fiffe minna ja ma hakkafin otfima piüfifitaskufuf lahtifst raha, et fiffemineku piletit lunastada, aga fiff alles taipafin, et mu feha ühes piüfste ja peenrahaga oli ju wäljapoole ruumi ja mõdu maha jäänud ja et mu waim feifis „muufseumi“ hoone ees ilma igafugufte ihulifste hifpudefa ja afjadeta. Ingel, kes nähtawafsti oligi mind fiffa juhtinud, fai mu foowidest aru ja wiis mind üheft ufteft, mis kandis fifti: „wõdrastele fiffeminef keelatud“, fiffe. Selle juures tundfin ma falahirmu, et ehk wafteft prepareeritafje mindfi ühefs muufseumi efemefk ja pannafje fiffa muufseumi riuliftele feifma, ent ingel, kes mu mõtetega nähtawafsti feifis alalifse fontaktifst, feletas, et mu fartus on afjata.

See igawiku muufseumi hoone feifis foos päratu suurteft foalifdest ja faalifteft, kaidetud mitme fufufte afjade ja afjafeftega. Ingel feletas, et igal rahwal ja riigil on jelles muufseumis oma eriofafond, mispärafst palufingil emnaf juhtida muufseumi Gesti ofafonda. Peale rännakuf mõdda piffe treppe ja korridore jõudfimegi Gesti ofafonda, — faali, mille põranda parketi firjad moodufafid Gesti riigi geograafilife kaardi.

Keff faali oli midagi aujärje farnafst podiumi, mille keffel iftus hallipeaga mees, ümbritfe- tud nooremate meeftega. Nad arufafid tõfjife nägudega millegi üle. Hallipeaga mehel oli kaenlas färaw kaff, mis kandis Rahuingli fufufitft ja nummert „1.350.000 £“. Podiumi ümber tantfiffid Wafrika fufufharu kahwite „kuraditantfu“ hulk inimefi: ühed pärispunafed, teiled poolpunafed ja kolmandad neegrinägudega punafteft piüfsteft, kes kõif olid relwafstuf, piüfide, tõrwapintfike ja faafipommifdega. Ingel feletas, et podiumil on Gesti walitfus riigiwafnema Teemantiga, kes hoolitfeb rahwa hea faekäigu eeft. Särawas kaffis on Rahwafte Wiidu poolft Gesti riigile antud jõulufingitus — wäliflaen. Kahwite „kuraditantfu“ tantfiffad on walitfufe wafafjed kommunistid, fofjid ja punafte piüfstefta neegrid — tõõerakondlafed, kes tahawad oma relwafdega walitfufst kufufutada.

Rahemal pool faali oli õlgedel maas lahja walge emis, kelle nifade kiffles wirifefid peaaegu emife fuurufed punafed famet- ja fiidipiüfsteft põrfafed. Wana emife mollis oli natufke meiereifst too- dud fooritufd piima ja hautufd ristikheina, kuna põrfafte mollid olid kuhjaga käis foort, wõid, juufstu, „Ungari punafte“ pudelid ja peffi Beale felle oli põrfafte mollide wahel weel hulk kallid mänguafju, nagu majad, wabrikufd jne. Ingel waatas põlafuftega felle wäljapaneku peale ja ütles feletufefk: „Gesti fofjialifsm!“ Ma jain jelleft lühifefteft feletufefteft aru: „Bere fõõb ja laud laulab.“

Gelmife wäljapaneku lähedal oli kaal, mille ühe kauft peal oli pealfiri: „Waeft rahwa kafu“ ja teife kauft peal, mis efimefe oli ütles kaalunud „180% fofjialifsmile.“ Ilma feletufeta aimafin, et fee on fofjialifstife riigifogulifkme Semjonowit liakafuwõtmife kaal. Et fee kaal tembeldamata oli, mõiftifki wift Petferi rahufõhtumif Semjonowile 6 kuud „tembeldufmafku“.

Milline peaks olema linnatöbaniku elu, kui pooleldi ennewalimiste lubadustest täiduks.

Seeb rawitsetatse, poputatatse ja tele eest hoolitsetatse ning kōit linna tulul.

Eõiduwahendite eest hoolitsetatse jumalikult. Te wõite mitmes autos korraga ameti sõita.

õga töbanik saab mõne kõrge koha. Eõõb et pruugi teil andal tehagi, selleks on ametnikud.

Esie wõtate ainult oma palga wastu.

Ja

ühes jaalinurgas oli waat, mis oma wäl-
muse poolest tuletas meele waate, mida Tartus
olen näinud Saama uulitsat mööda linnast wälja
pudretiwabriku fihis weeremas. Arwasingi, et see
on nimetatud wabriku saadus, pealegi kinnitas
mu arwamist hais, mis selle waadi läheduses
õhus hõljus. Ma oleksingi selle arwamise juure
jäänud, kui mitte ingel poleks seda mu effiarwa-
mist ümber liikunud. Selgus, et selle waadi sees
on Cesti wõi kontrolljaama kultuurhape, mis
walmistatud J. Jaanholdi retsepti järele. Kul-
tuurhappel on omadus eksportwõid siseturu wõiks
ümber muuta, mida heade tagajärgedega Cesti
piimatallituses on praktiseeritud. Usun, et wõi
kontrolljaam wõiks heade tagajärgedega walmis-
tada ka tõrwa, wantrimääret, liipriteimbuta-
mise ainet, nahaparkimise ekstrakti ja fenolaati,
mille juures nende ainete walmistamise jäänus-
test ka 1. fordi kultuurhapet piimatallitustele
saaks.

Kultuurhappe waadi lähedal olid suured wir-
nad ajalehti ja ajakirje, mis kandsid pealkirje:
„Ahistegelised uudised“, „Ahistegewusleht“ j. t.
Mu küsimuse peale, miks neid nii suured wir-
nad muuseumi toodud ja kas ei aitaks ühest-kahest
eksemplarist, wastas ingel, et neid lehti seegi
maa peal ei lugewat ja sellepärast nad ollagi
kõik igawiku muuseumi saadetud. „Sgatahes, siin
ruumipuudust karta pole,“ lausus ironiseerimalt
ingel.

Enast tagaotsas oli Tallinna „Estonia Eks-
portkompani“ jarnase ehituse ees ehtas, kellel

oli eesti pea, hobuse kere, lehma laba ja sea
jalad, mis koha raskuse all olid kõweraks paen-
dunud, selle eluka seljas istus mees, kelle pahe-
masse tasku jooksis 3 tolli jämedune kummiwool-
lit ja paremasse tasku 6 tolli jämedune woolit.
Mees hoidis ühe käega sõjalippu „Waba Maad“
ja tõrwas teise käega mingisugust asja, mille
ingel ütles „Cesti baconi“ olema. Imeelufas
aga, kelle seljas see mees istus ja kes oli „baconi
rüütli“ ka ühtlast sõjaratsuks, — olla looma-
arstide feltš. Müüid taipasin ka mina, kes see mees
on, kes imeelufa seljas istus ja ma usun, et ka
lugupeetud lugejad seda taipawad. Kummiwool-
lute kaudu pumpas see ratsanik omale mammo-
nat: jämedama woolikuga ministereeriumi kaslast
ja peenemaga Tallinna linnakaslast. Praegune
põllutööminister lõikas käaridega selle wooliku,
mis ministereeriumi kasjaga ühenduses oli, katti,
kuid selle järele paisus peenem woolik jämeda-
maks. Rahju pole ratsanikust, kuid rahju on wae-
sest imeloomast, kes warem wõi hiljem selle „ba-
coni rüütli“ ratsaniksti olatuise tõttu wedru
wälja wiskab.

Teises jaali taganurgas oli sõnnikuhunik, mis
oli kinni kaetud „Rahwalehe“, „Esmaspäewa“ ja
„Ronga“ numbritega. Selle huniku otšas istus
ronk, kes oli omale kaunis suure puguga ette sõn-
nud. Rongal oli silt kaelas pealkirjaga: „Unde
rahwale, mis rahwa kohus“. Ingel üt-
les selle olatu Cesti amerikaniseeritud ajakir-
janduse ehk lopakirjanduse. Nagu seda kõik tea-
wad, ei jää ront sõnnikuhunniku otšas iialgi nalga.

Runingas Ley II. auksamas.

(Ley I en teatavosti Kõnn Ley.)

Eesti ajakirjanduse ballist võttis muu seas aja ka Eesti pressifuningas Weiler.

(„Waba Maa“.)

Runingas Ley II:

Andke rahvale, mis rahwa kohus.

„Ivanow! Mis lord siin on ja kelle loaga kõik ümber on muudetud?“ päris ta kurjalt, kuna oma inimest nähes julgus wähehaawal hallas tagasi pöörduma.

Aga Ivanow tegi hoiatava märgi — pffft! Siis tõmbas ekstsellentsi kõrwale ja fofistatas talle laua kõrva sisse.

Küll rhabas ekstsellents oma hõlma kästjala küünte wahelt ja kargatas:

„Ma neile näitan! ... Kõigile!“

„Sumala pärast, ekstsellents, nii ei lähe . . .“

„Mis ei lähe! Küll ma . . .“

Ja tormas minema.

Küis läbi peale selle kõik ministeeriumid ja ametkohad. Ei kaotanud veel lootust, et kusagil ikka leiab veel wähefeseegi endist korda, kust jälle wõimu oma kätte jaoks haarata. Ja kui juba lord ots käes — küll siis kõik endiselt läheb, küll siis juba nendega walmis saab.

Aga seda otse ei saanud ta kätte kuskil. Kõige pealt tuli tal wehelda kästjaladega ja ulsehoidjatega, kes ta suureks meelepahaks ainult kuhna teelt kõnelesid.

Siseministeeriumi sai suure waetwaga sisse murda.

„On siis ilm hulluks läinud?“ pahandas ta. „Enne wõeti mind siseministeeriumis ikka wääriliselt vastu ja — kui teil siin niifugune lord olemas, siis nõuan, et minuga ka seisuse kohaselt ümber käiakse.“

„Soowite peatuseluba?“

„Peatuseluba? Ei. Juhin waid tähelepantu asjaolule, et kurjategijaid, poliitilisi kurjategijaid wabalt ümber lastakse jooksta. Üks neist — kõige kardetawam, surmamõistetud Jaan Teemant, istub — kuulge inimesed! — praegu walges kaalis ja juhatab mõnda salakoosolekut!“

„Ametnik naeratab kaastundlikult.“

„Teie olete siis ilma loata üle piiri tubnud. Lange te karistuse alla . . .“

Küllid ei saanud ekstsellents enam midagi aru.

„Gäbematus! . . .“ pomises ta ja lahkus sealt.

Tööhooletande ministeeriumi ees nägi pika meeste- ja naiste saba. Kuuldes, et on töötä töölised, pidi kukkuma peaaegu seljalt.

„Wai nii! Silmapilk sardarmite järelle jaa ta!“

Suure sildamewaluga tahtis astuda mõisnikkude peamehe juure sisse hinga bergendama ja nõu pidama, mis ette tuleks wõtta, kuid sattus endise riiklõnna ruumide asemel wälisministeeriumi.

Maatas ja kuulatas sealset asjaajamist.
 „Wõi wäljarändamist korraldatakse! Minu ajal tehti palju lihtsamalt: kui ei olnud siin rahul ja hakkas nurisema — saatsin Siberisse asuma ja asi tahe!“

„Teie soovite?“

„Oma maa walitsemise tahjan kätte...“

„Maad? Minge Wismari tänawale põllutöministeeriumi,“ juhatas ametnik, kes aega polnud elstfellentzi dieti ära kuulata.

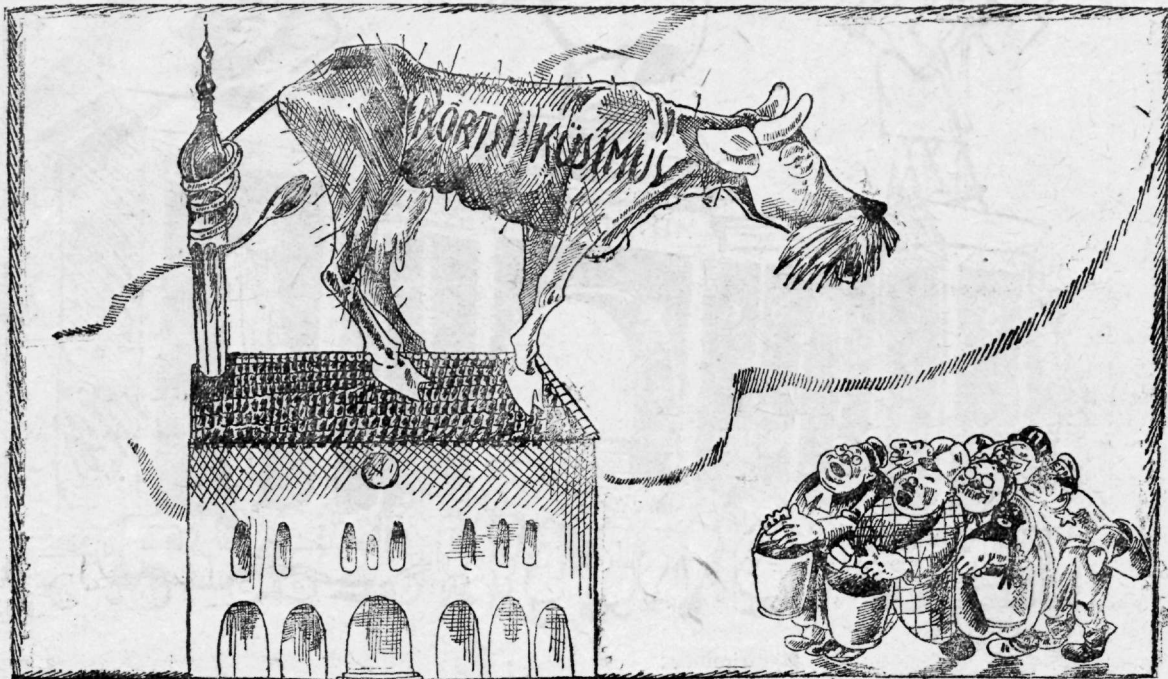
wist praegu veel Kadriorus oma endise talli seinad ääres...“

Uga elstfellents ei kuulnud seda enam, waid latus juba Kadrioru poole.

Wene turul ootas teda uus üllatus. Kui ta parajasti just gümnaasiumi ees kabeli poole ristimärki mõttes teha, märkas, et ka kabel ära pühitud oli.

„Näha, et ka pühitud siinset õhkkonda enam wälja ei kannatanud ja wist maa alla wajusid...“

Kõrtsiküsimus Tallinna raekojas.

Uued linnafad: Meie eelkäijad on selle lehmakese kisa lahjaks liipsnud, kuid meie peame teda wast weelgi edasi liipsama!

Kurwalt lonkis Korostowets sinna, mõttes enam kui segased.

„Maa walitsemist soovite? Ei ole praegu waba kohta, kõik ringhonnawalitsejate kohad täidetud... Wõi maad?... Olete kah hiljaks jäänud: mõistad on juba kõik jaotatud... Mõne soonurga kultiveerimiseks mõistate siiski jaada.“

„Mõistad jagatud?! Usi muutus ikka hullumaks. Wõi wiisid oma 1905. a. nõudmise ikka läbi!“

Sammus kurwalt tagasi, et Peetri platsil end vähemalt ühe tõlise Wene monarki kaju waatlemisega troostida. Oli see pealegi tema algatusel püstitatud.

Kuid platsile jõudes jäi ta jahmatades seisma — Peeter oli kadunud!

„Kuhu siis keiserlik kõrgus Peeter Suur on jäänud?“ päris ta politseinikult, kes tühja wõetuse ümber ringles.

„Peeter? Wa' Peeter wiidi juba ammu ära... Kui ta weel rahaks pole löödud, siis pifutab ta

ka Kadrioru loss, kus ta nii palju ilusaid rõõmu ja wõimupäewi mööda saatnud, ajas tal karwad püsti, sest nüüd olid lossiruumid täis igasugu Tšuhna wäärjuenalaid ja jumalakesi.

Minult Peetri majas ja saunakeses näis walitsewat weel endine kord, aga tallid olid juba ümber ehitatud ja niisama Tšuhna jumalatele asupaigaks artud.

Wimaks, seal saunas, kohtasid need kaks waimu, endise Wene suure monarki ja endise kubeneri oma ning kangesid üksteisele kaela.

Mõlemil oli palju jutustada, wäga palju. Lawa äärelle istudes ja arwatawat lelli maitsetes jutustasid nad üksteisele oma wiimastest juhtumistest.

Mõlemad leidisid, et neile oli tehind suurt ülekohut, et tšuhnad nendega olid talitanud omawohtlilist ja hoolimatult.

Peeter leidis, et kuna tema Euroopasse afina oli raiunud, tšuhnad seda küllaldaselt ei pidanud, waid wana afemele koguni usse raiusid. Ja kudas

Seaduslik õnnemäng ehk

Ajakirjandus:

Armas rahwas, ära jahi,
 Tule parem, õnne wahi.
 Täna traawel see ja see
 Miljonid toob kindlasti.

olid nad teda oma sõjaväe paraadidega ärritanud ja häbemata kõnedega nõõganud. Siis koguni kõie kaela pannud ja aluselt maha rebinud. Aga teha, tema pronksist ihu — selle tahtsid nad koguni juudile — m õtle ometi — juudile! — maha müüa, siis aga otsisid uue teotusviisi ja löid mu keiserliku ihu rahaks, peenrahaks, mida loewad oma raswaste näppudega kõik lihunitud ja worstikauplejad. Ja mõni jülgab weel enne oma mustale näpule, kui mu luud-konta sõrmitsjema hakkab..."

Aga ka Korostowetsi lugu polnud parem sügigi. Ka teda ei tahtnud tunnustada, ei pändud tähelegi, kui poleks ta siin kuberner olnudki.

Kaua mõtisklesid nad oma seisukorra üle ja jõudsid wiimaks otsusele, et nende aeg siin ikka möõda on, lootusetu möõda. Walitsemine kätä meil juba üle jõu.

Sellega saatsid müüõsetel oludel lorda ainult kes?

"Ma tean!" hõiskas äkilise rõõmuga elstfelentš:
 „Sellega võib walmis saada ainult uisugune mees, nagu Teemant, kelle ma Schlüsselsburi kindluswängis wälja laasin koolitada!"

"Wõiku kõik neid tondid, Teie kõrgus.

Katsume, et meie aga minema saame!"

Ja üle lumise wälja lehwisid kaks warju ida poole. Pikast Hermannist möõdudes taipasid nad selle tipus sini-must-walget lippu ja kiirustasid jammu.

"Rutem, rutem!..."

Ütles.

"Anaks nüüd Sumal head sõõgijõu!" ütles uus wolnik, kui esimest lorda raevoja ulfest sisse astus.

"Nüüd saab jälle kolm aastat puhata!" ütles Bormann, kui teda hinnawolikogusse waliti.

Tallinna hippodroom.

Rahvas hippodromilt lahtudes:

Bögeneme rutuga,
 Olme jäänd piisjata.
 Seadus kaitset meil ei anna,
 Püüdi võid ohvriks panna.

Raunimad laulud

rahvale sündsatel juhtumistel laulmisjeks.
 Komponeerinud, parodeerinud, sekvestreerinud ja
 rekwireerinud J. Vermontus.

1.

See on Gesti laen.

Kuule, kuidas hääl niid kolab;
 Genfi poolt walumba tuleb,
 See on Gesti laen,
 See on Gesti laen.
 Kõiks ja pool miljardi saame,
 Seega asjad joone aame.
 See on Gesti laen.
 „Päevaleht“ lööb rõõmsalt kopsu,
 Teeb seepeale väikse „tipsu“
 See on Gesti laen.
 Väid pole vaja maksta võlga,
 See jääb sajaks aastaks selga.

See on Gesti laen.

Wastii tehtaks kraand lahti,
 Iga mees saab võtta mahhi,
 See on Gesti laen.

Wefirošud ilutsenwad
 Beagi jälle pidutsenwad.
 See on Gesti laen.

Aga häda! Mis sa jahid!
 Kraani juure pandaks wahid,
 See on Gesti laen.

Kes a'ab näpud kraani ligi,
 Sellel antaks tulist pigi.
 See on Gesti laen,
 See on Gesti laen.

Taadi-eide elulugu.

Elasid taat ja eit, harisid põldu, pidasid talu ja teenisid palehigis leiba.

Kuid siis tuli aeg, mil poiste iseteadmus tõusis. Nad astusid taadi ette ja seletasid talle õpitud tarkuse vartal, et nemad need kõige paremad talupidajad ongi, sest neil kõigil on ainult üks siht: talu edenemise ja kasvamise eest hoolt kanda.

Ja kui tuligi mõni võõras, kes taadi talus hakkas peremeest mängima, siis wisati ta varem või hiljem ometi välja.

Ja eit ja taat uskusid poiste juttu ning andsid valitsemise nende tätte.

Ja nii elasid taat ja eit õnnelikult oma perekonna keskel ja hoolitsesid poiste ihupuhtuse kui ka walmutoidu eest. Mõned poisid käisid ilikoolis, teised kestkoolis ja mõned aelasid alles mähtmetes.

II.

Kas tunned maad.

Kas tunned maad, kus lepp, nagaika
On rahwa turjal tantsinud.
Kus mis ja teed, ei iial aita...
Ea ikka oled kaotanud.

See on see maa, kus loodiga
Sai rahwa saatust juhtida.
Sest laulge nüüd ja ikka ka
See maa on kuulus olnud loodiga

Seal kilwab rahwas põllurammu,
Kuid haganaid ta sõdma peab.
Seal peetaks lehma, sigu aminu,
Wõi, liha wälhamaale weab.

See on see maa jne.

Seal sirgub pilka Gesti neuu,
Ei Gesti poisj küll teda saa,
Ward neeger, juut on tema peiu,
Wiib Gesti neuu hukka ta.

See on see maa jne.

Seal maal on ametnikke palju,
Kes rahwa turjal elawad.
Ja olgu kord ei tea kui palju,
Nad ikka pettust toimivad.

See on see maa jne.

„Gloria Palace'le“ ei anta kõrtsiõigust.

Mei ehitab Cestese see kino ja see minep maksma 60 miljooni, aga me neep, et see olep Esde rahwale litg uhle ja see linnewaledfus ei tulep meie tahtmisele wastu its terts sinna fiske panna, fiks wetap meie see Gloria Palace panep keltule ja wiip tema ehtuse rongiga nach Palestiine.

Seal oli wanast palju sakku,
Kes rahwa turjal sõitfiwad.
Nüüd wõetakse seal alitkaemakku,
Sest kudas muridu läbi saad
See on see maa jne.

III.

Oh sa poisj.

Läffin mina, läffin mina mööda maad kord kōn-
[dima,
Waatama, mis uudist ka Cestis peaks sündima.
Oh sa poisj, ega sa ei tea,
Kudas see krempel keerab hulle üle peal
Kõik see elu on läinud üpris jassfi,
Mõistlikul mehel siin naerdagi ei passfi.
Oh sa poisj jne.
Kiigikogu wähe meil tööd suudab teha,
Päewakorras rohkem wõib janditamist näha.
Oh sa poisj jne.
Walitus lubas kõiki paremusfi anda,
Nga ei ta suuda, waid näitab meile kanda.
Oh sa poisj jne.
Rebane ja Underkopp ei sõimuta saa läbi,
Teewad Cesti lehtedele suuresti häbi.
Oh sa poisj jne.
Uibopuu ja Weiler need näriwad konti,
Teewad oma lugejate arwu kallal janti.
Oh sa poisj jne.
Jgaitz, kes kinneni arwufid loeb,
See juba pirukaid nosima poeb.
Oh sa poisj jne.
Nosib neid seni ja ajab neid kotti,
Kuni talle kõri alla kawatwad kolm lotti.
Oh sa poisj jne.

Beriseid mundrid meil wäljamaalt toodaks,
Nendest pärast lofsid ja warandused loodaks.
Oh sa poisj jne.
Tööstus ja kaubandus on uperkuuti minemas,
Wesiwõtsud — krediidi rohkusel suremas.
Oh sa poisj jne.
Walitus on waewast alles pultki saanud minna,
Juba talle aetakse kriisihaisu ninna.
Oh sa poisj jne.
Seadused antakse meil uperkuuti wälja,
Pärast saab nende muutmisega nalja.
Oh sa poisj jne.
Aldiselt on see asi meil siin Cestis näru,
Wõta parem wemmal, anna kõigile siin kuru!
Oh sa poisj, ega sa ei tea,
Kudas see krempel keerab julle üle peal!

Mis nad laulawad.

Kullerkupp (trammikomisjoni juhataja kohalt lahkudes):

Jää jumalaga tramm nüüd sa,
Jää jumalaga nüüd!
Ei enam juhi sind nüüd ma!
See on minu wiimne hüüd.
Pisarfilmil lahkun sinust ma
Kes teab, mil sind jaan nägemal
Jää jumalaga nüüd.

Jaun Tõnisson:

Las' mind minna, las' mind minna
Tallinnast nüüd Tartu linna
Raekotta ei fiske saanud,
Waid ma wisse taha jäänud.
Sealtki ära aetakse mind!

Anna Piha.

Ührieaduse teerühkimus I.

Uhwokadid (kattseinglid) ja kohtunikud sõwad ührieaduse püütat, mis Tallinna kohal hõljub.

Rihwakaania.

(Maateadusline kirjeldus.)

Rihwakaania — see on riigike, mis asub 40° — 96° vahel ja on piiratud osalt merega, siis loodja kaubalepinguga ja ülejäänud osa koosneb pumafest hädahüst.

Elanikud seisawad koos pärismaalastest, kadakatest ja pajuweneslastest, on ka nansenlasi. Riigiford olla demokraatlik, kuid dieti walitseb bürookraatia, töusitlus ja osalt mussolinism.

Rahwas toidab end küll Wene geograafia järgi letwast, mis olla walmistatud puukoore ja liitwa segust, kuid see on tihti lori, vähemalt praegu on rahwas maiaks läinud, sõõb maisipüülist sata, margariini, külmetuise rupskiliha ja muud ja rüü-pab Saksa salapiiritust peale. Saapaid wikkib ainult Mugget'iga ja joob postmargi teed. Ka rikkam talurahwas sõõb rupskit, kuma kanad, munad, lead ja sarwloomad wälja weetakse, sest rahwas nii peeneid asju süüa ei oska. Ennem laadeti wälja ka metsa, kuid, Sumal tänatud, küüid on see otjas.

Sõjawägi seisab koos peajasjalitust kindraliteft ja kolonellideft ja töötab uute mundrite kawade kollal, on olemas piirwalwe, ja see walwab sala-

piiritust, mida tormiga weetakse. Osa piirwalweft hakkab pärastpoole, kui amet selge, ise salakaubawedajaks. Kõige tulutoowam elufutje.

Rikkamaid tihte moodustawad: juutidest ärimehed, kellede käes trustid ja siindikaadid ja suu-remad pangad; siis lihunikud, förtsmikud ja sõjaaegsed töusit-kaupmehed, kes end suurkaupmeesteks nimetawad, ja kellede prouad oma lihwaid liitmeid autodes sõidutawad; siis veel ühis-tegelased-direktorid üle maa; ka kõrgetel kohtadel olnud ametnikud, kes end praegu on koondanud riigi kõige aristokraatlikuma asutuse — Keis-wangimaja ümber. Sea elu on Rihwakaanias ka igasugustel osakondade juhtiwatel jõududel, kes töötawad kumlija pikanäpu süsteemi järgi; tergete elufommetega preilikestel ning „poisimehe klubi“ liigetel ja elufutjelistel terjustel, kelleldeel minimaaltaks 25 marka; autojuhtidel, kes järjekind-lalt elatanud naisti sõidutawad; kultuurkapitalis-tidel, suguhaiguste arstidel jne.

Kõige sõjakam element on pastordid. Kuna praegu rahuaeg on, wõitlewad nad omawahel.

Saridus on kõrgel järjel: on olemas mitu ülikooli ja seal käib hirmus palju tudengist. muist on kirjaoakamatud, neile korraldatakse jä-relekkame. Tehnikum wabrikteerib insenere, keda

Üttriseaduse teerdküsimus. II.

Üttriseaduse kaotamisega on advokaadid ja kohtunikud päris lahjaks ja nutrats läinud.

ei tunnusta väljamaa, kuna tarkust saavad rohkem, kui teised mujal. Naised õpivad muuseas ülikoolis kõrgemat viinajoonist ja wabaarmatsemist. Mehed õpivad kõrgemat ninade sisjelõomist, filmade väljatorkamist, riiete lõhkirebimist; kawatsetakse hiidlastest-noakangelastest koosnewat alalist komisjoni luua, kes walwaks, et harakirika reeglipäraselt toimetatakse. Keskkoolid on korras. Ühe juhataja koha pärast wõitleb kui emalõwi teegi kindraliproua. Keskkooliõpilikade seas harrastatakse laialt kurameerimisporti, nad lööwad oskuste poolest isegi elututjelisi üle. Igas alevis, kus üle 500 elaniku, on oma keskkool, mis nüüd kängu jääwad, selle wastu pole ühtegi keskkooli linnas, kus üle 10.000 elaniku.

Raha asemel on liikwel igasugused loteriipiletid, millede loosimistähtjad järjekindlalt edasi liikatakse.

Sport on Rihwakaanias õitseajajärgul. Sportlased saawad kultuurkapitaali. Kui nad naifi wõtawad, on neil rohkesti lapsi, sellega harrastawad nad tõuparanduse ja sündiwuse tõstmise sporti. Pärast seda ei spordita nad enam edukalt reisidel spordialadel, kuid mis sest. Üks osa töötawad „poisimeeste klubi“ liikmetena ka edukalt

tõutervenduse huwides, kuna teada on, et intelligenti esitajail lapsi pole, ehk õige wähe, proud aga seal klubis uut elujõudu wäikse taFu eest ammutamas käiwad. Ilmarefords püstitatakse igapäew, mis sest, et mujal neid ei tunnustata. Igagi charlestoni ilmareford püstitati Rihwakaanias, waat..

Raudteelolud on huwitawad: weerew materjal on puha kraawis ära käinud. Rongid harrastawad poffimisporti, sõites üheteise otja, mootorwagunid harrastawad hüppeid roobastest wälja ja areldawad elutüdimuse tunnusemärke, neil on eesmärk end wõimalikult kõige täiega wiaduffidest alla wifata. Rihwaroopalisel sai walmis uus raudteeliin. Esimene rong käis iga kuuhe jannu järel kraawis ära. Nüüd on kofku kutsutud komisjon eriteadlastest ja kutsutud eksperdid näljamaalt wäljaarwamiseks, kui palju kulub aega rongil lõpusihile jõudmiseni ja mitu ford peab ta weel kraawis ära käima sefs otstarbekes. Matst arwates ei jõua esimene rong kuigi kaugele, läheb warsti puruks, terve Rihwaroopalise wagunitewedurite tagawaraga aga jõuaks poole aastaga seda maad maha sõita.

Impossible.

Odaw weebruari kuu **Estonia** all nr. 10.

Kõnetraat 9-27.

Weebruari kuus müüme kaupasad 10—50% odavam.

Kaubad poole hinnaga

Willane plüüsib	1200.—	600.—
Sephier	150.—	75.—
Soome kardin.	45.—	23.—
Fibertsi jattin	90.—	45.—
Martifjett	150.—	75.—
Schott, II. riie	110.—	55.—
Poolw. schew.	160.—	80.—
Pluuser. siidiga	90.—	45.—
Willased rätitud, tujutud	340.—	170.—
Frotté, 2 arsi I.	180.—	90.—
Crepe, kirju top- pelt lai	180.—	90.—
Siidi shlipsub, tujutud	150.—	75.—
Edä pluuseriie	70.—	35.—
Cofree, kirju	130.—	65.—
Will. flanell	150.—	75.—
Frotté, ründul.	180.—	90.—

Kaubad 40% alla hinna

Puuvillane klet- dirie	65.—	47.—
Willane mus- liin, kirju	160.—	100.—
Watiin	160.—	100.—
Mantli ripid	850.—	550.—
Mantli kalew	850.—	600.—
Kardinad, congr	75.—	50.—
Stomine, mit- mes wärwis	110.—	75.—
Flanell, ühew.	70.—	45.—
Pool Waika	110.—	80.—
Crepe, ühewärm.	80.—	45.—
Pallitriie	800.—	500.—
Frotté		
täterätiriie	90.—	58.—
Madapolam	55.—	40.—
Multon, walge	75.—	50.—
Siidibatist	80.—	55.—

Kaubad 30% alla hinna

Rootsi riie	50.—	35.—
Diogen	70.—	50.—
Pleegitud alus- püfiriie	86.—	60.—
Täisvillane üli-		
konnar. 2 a. I.	380.—	290.—
Martifjett, wal.	180.—	125.—
Suured rätid	1250.—	900.—
Musliin, puum.	57.—	36.—
Kleidit. „Olga“	120.—	90.—
Satiin, kirju	120.—	90.—

Kaubad 20% alla hinna

Crepe de chine	500.—	450.—
Welmnet	450.—	370.—
Crepe mul-ton	90.—	70.—

Kaubad 10% alla hinna

Pleekimata pefuriie 19 mrt.
alates. 20 % alla 1928. a. wab-
ritu hinna.

Kaupmeestele soodsam ostukoht Eestis. Müük suurel ja väikesel arwul.

Uuelt avatud **kohvitöööstus „Linda“**

Tallinn, Kopli tän. 16.

Soowitab wõistlemata headuses suurel ja väikesel mõõdul

wilja- ja oakohwi odawate hindadega.

Kaupmeestele saadetakse tellimised igasugusel arwul lahtiselt ja pakitult
korralikult kätte.

Kopli tän. 16.

Kopli tän. 16.

...
„Kuldne mülgas“
...

...
„Sunane madu“
...

...
„Jankel Zwiebelson ja Sojad“
...

...
Jmmumisel romaan
„Saladuslik naine“
(Maharadsha tütar)
...

**Büroo „Ole“ kirjastusel
ilmunud teosed:**

A. Sipelgase ülpõnew romaan, mis käsitleb Eesti sündmusi 1919. — 25. a. Saadaval annetena igalt poolt, ande hind 25 m., terve teos — 18 annet 450 m.

Henry Blani kirjeldus nõukogude Wene salaluurest, juhtidest, põrandaalusest legewusest piiririkides. Wangla piinad, surmaotsused ja mahalaskmised. — Hind 50 marka.

A. Sipelgase satüür-romaan — ilmub 12 andes 4 10 m rka. Saadaval kõigilt ajalehemüüjatelt, raudteeraamatukapidest jne.

Romaan toob elawalt silme ette saladusliku India üleelamused, ta wõluwuse ja kauniduse.

**Büroo „Ole“ kirjastus,
Kuninga tänaw nr. 2
Tallinnas**

Kuldaurahadega kroonitud

KOHWITÖÖSTUS

„ESTO“

TALLINN, KOPLI TÄN. NR. 20

TELEFON 22-69

Soowitab perenaistele hästituntud peene- ja puhtamaitselisi wilja- ja oahowisid. Kauba headuse eest wastutus. Tarwitusel üle riigi.

Tellimisi täidetakse korralikult.

Omanik **A. INTHAL**

SUURIM VALIK
RAADIOAPARAATI-
DEST JA OSADEST
VÄLJASPOOL
VÕISTLUST!
TALLINN,
HARJU
TN. 37

$\frac{A}{S}$ TORMOLEN & K^o

SEAL SAADAVAL PA-
RIMAD SAKSA JA
INGLISE JALGRAT-
TAD: „HUMBER”,
„STARLEY”
„CORVETTE” JA
„PHÄNOMEN”
LAPSEVANKRID
GRAMOFONID
JA NOODID

